

Pere López, cap de llista de PS SDP+

“No podem mantenir l'opacitat sobre part del mercat de l'habitatge per protegir interessos”

Pere López encapçala per tercera vegada la proposta socialdemòcrata per intentar deixar DA fora del Govern. Aquest cop sumant amb SDP i amb el convenciment que el país necessita un canvi. Assegura que només amb ells a l'Executiu es pot garantir avançar en determinats drets com la despenalització de l'avortament.

Meritxell Prat
ANDORRA LA VELLA

El seu lema de campanya és “el canvi de la majoria”. Fins ara s'ha governat per una minoria?

Segur que s'ha governat per a uns quants. Potser no per a una minoria, però sí per a uns quants, i la nostra voluntat és representar i portar al Consell General i al Govern les necessitats d'una majoria.

Aquesta serà la legislatura de l'habitatge?

Si governem nosaltres, sí.

Però és un del temes centrals en tots els programes.

Sí, però és una evidència que en aquests quatre anys tot i que la situació s'ha agreujat moltíssim, no hi ha hagut voluntat política de tirar endavant polítiques d'habitatge. I l'habitatge té solució, els ciutadans ho han de saber, es poden fer polítiques d'habitatge i aportar solucions. I jo dubto que en el cas que continuïn al Govern aquells que hi han estat fins ara, sigui la legislatura de l'habitatge. Nosaltres convertirem l'habitatge en l'eix central de l'acció política perquè és el que té més implicacions en el dia a dia dels ciutadans i també de les empreses.

Vostès parlen de disposar d'entre 3.000 i 4.000 pisos de lloguer assequible d'aquí a 5 anys. És factible?

Sí, és factible perquè les fórmules per obtenir-los són moltes i variades. Hi ha una inversió

pública molt potent, 80 milions en 4 anys, però també hi ha tot de fórmules de concertació públicoprivada, hi ha rehabilitació d'habitatges, hi ha sortida dels habitatges buits al mercat a través del registre de la propietat i forçant la publicació de les dades en relació amb aquests habitatges, si escau. Hi ha una societat pública que gestionarà habitatge públic però que també pot gestionar habitatges per compte de privats amb tot tipus de contractes i de modalitats. És un objectiu essencial, també perquè la resta del mercat de l'habitatge funcioni i es reguli pràcticament sol.

identificar el propietari, per llei establirem l'obligació d'intercanvi de les dades entre organismes públics o parapúblics, farem un preavis que les dades seran publicades i per tant, això és perfectament compatible amb la protecció de dades pel fet que aquesta és una necessitat de país. El que no podem mantenir és l'opacitat que alguns volen sobre una part del mercat de l'habitatge per protegir determinats interessos i que la protecció d'aquests interessos passi per sobre del dret a l'habitatge de les persones que viuen aquí.

Es van oposar a la proposta de 'coliving' de la majoria governamental, però al programa parlen d'estudiar el cohabitatge. Què els diferencia?

És fàcil d'entendre. Nosaltres creiem que pot haver-hi projectes d'habitatge per a joves o per a gent gran que tinguin una part de serveis compartits i això redueixi el cost del lloguer i la superfície de l'immoble. La proposta que se'ns feia des de la majoria era directament una agrupació de persones sobreocupant determinats habitatges.

La inversió estrangera s'ha assenyalat com a culpable del problema d'habitatge. Cal frenar-la?

Segur que s'ha de frenar. Nosaltres proposem limitar a un immoble la compra per part dels no residents i a més establir un percentatge màxim de segones residències per assegurar que hi hagi suficients habitatges residencials. Ara bé, ningú ha de confondre que limitant la inversió estrangera solucionarem el problema d'aquells pisos que

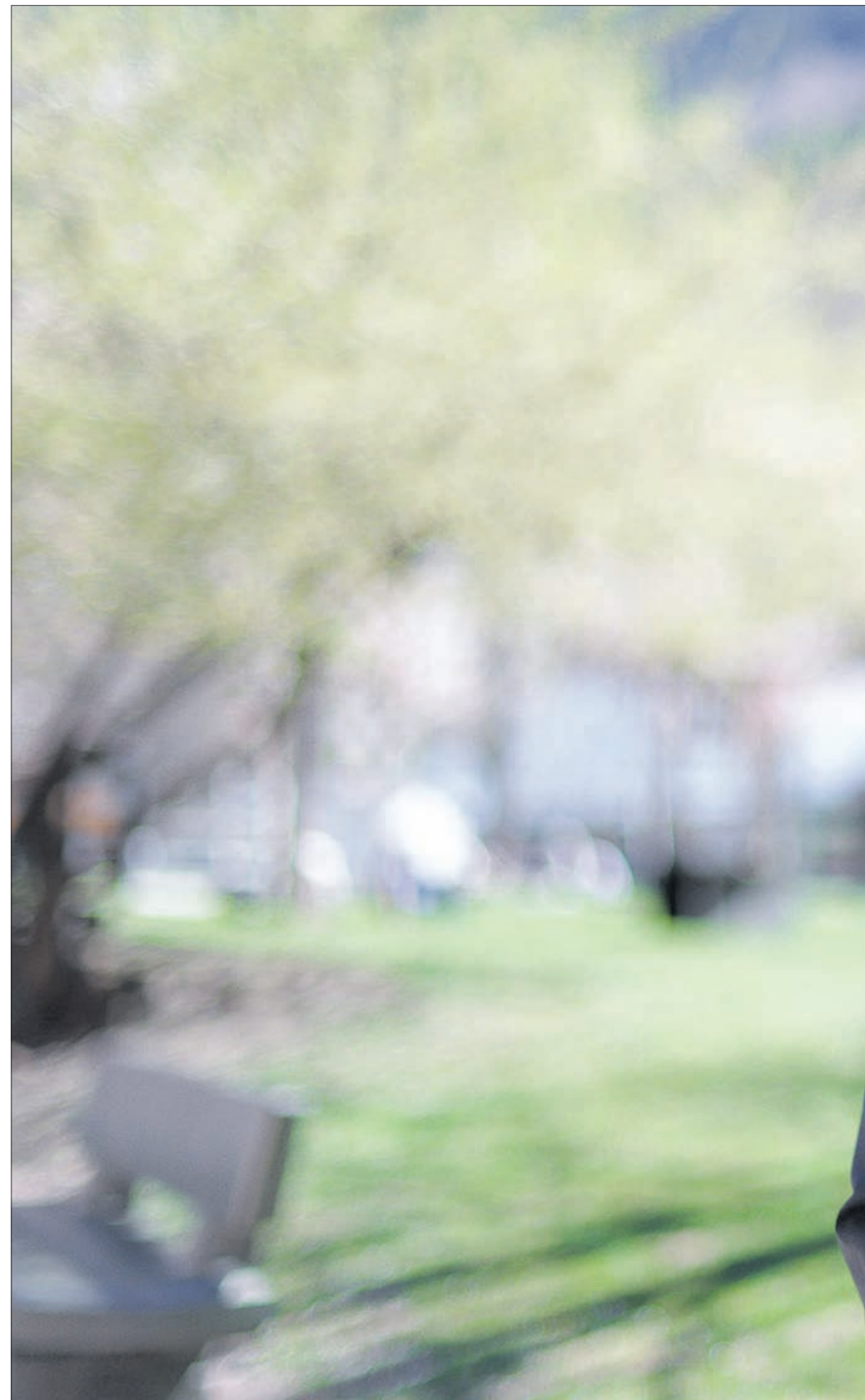

Dubto que en el cas que continuïn al govern els mateixos, aquesta sigui la legislatura de l'habitatge

Parlen de despenalitzar l'avortament, però estan esperant la validació del Vaticà

Publicar les dades dels titulars de pisos buits no xoca amb la protecció de dades?

Nosaltres farem el registre de la propietat en un any i mig i intentarem arribar fins als propietaris dels immobles. En aquells casos en què no sigui possible

avui el mercat ni produeix ni produirà i que només amb concertació públicoprivada i amb una intervenció molt decidida dels poders públics es generarà.

Què vol dir?

El mercat no produirà per si sol, mai, pisos a 400, 500, 600 o 700 euros de lloguer. I aquests pisos són necessaris per als col·lectius que tenen menys ingressos i són necessaris per regular adequadament tot el mercat.

Sembla que hi ha consens per despenalitzar l'avortament. Com encaixa la seva proposta de despenalitzar-lo i permetre'l al país amb cobertura de la CASS, amb el sistema institucional?

Aquesta legislatura hem tingut una comissió treballant en aquest sentit que no ha produït els resultats esperats perquè encara que alguns insisteixin en aquest discurs ara, el que realment s'està esperant és una validació per part del Vaticà. Nos-

altres creiem que cal avançar i hi ha estudis i informes que ho avalen. La nostra proposta encaixa perfectament dins del marc constitucional, és un dret reclamat per les dones i que compartim moltes persones que no pot trigar més temps a arribar.

Seria un fracàs que en aquests quatre anys no s'assolís la despenalització?

Jo tinc el convenciment que si no governem nosaltres no hi haurà avenços en aquest sentit en els pròxims quatre anys. Ho hem viscut en la comissió i tinc l'absolut convenciment que només si governem nosaltres, s'avançarà.

Parlen també d'implementar el dret a un final de vida digne. Si fins ara no s'ha aconseguit despenalitzar l'avortament, veuen realista parlar d'eutanàsia?

Jo penso que és una demanda per part dels ciutadans. Tothom qui ha tingut de prop algun fami-

ELECCIONS GENERALS 2 d'abril del 2023

FACUNDO SANTANA

liar patint molt en les seves fases finals, crec que és una reflexió necessària. Jo almenys, per a mi ho voldria, si estic en una fase de degradació important, poder decidir com ha de ser el final de la meua vida. Pensem que és un dret que cal desplegar i com amb l'avortament, si es legisla, qui ho cregui convenient pot presentar un recurs al Tribunal Constitucional, que és l'òrgan competent per decidir.

Parlem de pensions. Una de les seves solucions és passar part de la cotització de la branca general a jubilació i finançar la sanitat via impostos.

Aquí s'han d'explicar dues coses. Primer explicar bé la proposta que fan des de DA i L'A, que és incrementar 10 punts les cotitzacions socials, meitat i meitat entre empresari i treballador. La qual cosa vol dir una reducció del 5% dels salaris i que els autònoms hauran de cotitzar uns 225 euros més cada

mes. Nosaltres proposem que les cotitzacions es destinin majoritàriament a pensions i que la sanitat es financi via impostos.

Nous impostos?

Una part dels ingressos venen dels impostos als turistes, proposem una revisió dels impostos especials a l'alça, un augment de l'IGI al 5% en el tipus general que majoritàriament paguen els turistes, després també hi ha una part de fiscalitat sobre els immobles dels no residents. No hi ha nous impostos, mantenim l'impost de societats al 10%, però sí que hi ha modificacions de l'impost de la renda de nous residents. Proposem que la distribució de resultats de les empreses a la renda personal tributi, això vol dir que tothom pagui. També fer tributar les Sicav i altres mecanismes d'inversió i un segon tram d'IRPF al 15% a partir de 155.000 euros. Això és el resum dels dos models que hi ha: un increment de les cotitzacions per a tots i de forma

Tancar la negociació amb la UE durant el segon semestre del 2023 és una veritable temeritat

Amb la situació actual, existeix el risc que surti que "no" si ara es fes un referèndum [sobre l'acord d'associació]

igual, que comporta reducció de salaris i una major contribució dels autònoms o bé una via fiscal en la qual no tothom està en la mateixa situació i els que més tenen, acaben pagant més.

Un altre dels grans temes:

acord d'associació. Cal frenar les negociacions amb la UE?

No sé si frenar-la, el que sí que és impossible al nostre entendre és assumir el calendari amb què el Govern s'ha compromès a nivell internacional, que és tancar aquesta negociació durant el segon semestre del 2023. Nosaltres amb aquest calendari no ens sentim compromesos, directament el considerem impossible, inassumible i una veritable temeritat.

Per què?

Veient els dubtes que existeixen amb la lliure circulació de persones, de capital i els dubtes sobre el sector financer, els dubtes existents en relació amb el futur dels col·legis professionals, en relació amb el futur d'Andorra Telecom, nosaltres no ens sentim compromesos i a part cal elaborar una sèrie d'estudis d'impacte previs, reconduir la negociació en molts àmbits, incorporar experts sectorials en cada àmbit de la negociació... Aquest calendari, si governem, segur que no el complirem i no els respectarem perquè és impossible.

Però defensen un sí a l'acord d'associació?

Nosaltres diem "sí" a un bon acord, però "no" a aquest acord i les coses que s'han acceptat per part de l'actual Govern, i les coses que s'han amagat i que cal discutir en la segona fase que queda de negociacions. Aquest acord no es pot tancar amb presses, no es pot haver deixat per a aquesta fase final temes tan importants i no sabem exactament a què respon aquesta voluntat de precipitació. A més hi ha un neguit important per part dels sectors econòmics, per part del sector bancari, per part dels col·legis professionals i ara mateix, no podem córrer el risc d'un no, que a nosaltres ens sembla que és la situació actual, que existeix el risc que surti que no si ara es fes un referèndum.

L'equip negociador actual no ha estat a l'altura?

No. Han faltat recursos en el sentit de fer-se acompanyar d'experts sectorials en determinades matèries, de fer-se acompanyar d'estudis ben elaborats compartits amb els sectors econòmics i de tenir persones al front d'aquesta negociació amb una trajectòria i amb una experiència en l'àmbit de les relacions internacionals, del dret internacional que pogués estar a l'altura dels interlocutors que han tingut.

Anem a l'escenari electoral. Què veuen més realista: majoria de PS SDP+, majoria de DA o arc parlamentari del tot fragmentat?

Aquestes eleccions van de continuïtat o de canvi. Els ciutadans han de triar si volen continuar amb la mateixa manera de fer les coses o si volen un canvi. I aquest canvi només és possible a través de PS SDP+ i les llistes que hem presentat a nivell territorial. Amb les dades internes que tenim, la situació està molt oberta i el resultat que es pugui produir en algunes parròquies acabarà determinant si la majoria parlamentària cau d'una banda o de l'altra.

Si hi ha fragmentació, amb qui pactarien?

Nosaltres estem pel canvi i podríem arribar a acords amb aquelles forces que actualment estiguin pel canvi. Hi ha tres forces que venen de l'actual Govern i ens hem de demanar si les altres llistes, particularment les llistes noves, estan pel canvi o no ho estan. Hi ha el risc que optant per aquestes llistes acabis beneficiant DA.

Sabent què és un govern en minoria, hi tornarien a passar?

La voluntat seria poder tancar un acord per tenir una majoria, que sempre et dona major estabilitat per tirar les coses endavant. Però la pregunta no està tant aquí, sinó a aquells que comencen ara la seva activitat política i particularment a aquells que sembla que s'escapoleixen de pronunciar-se de manera clara i concreta si estan pel canvi o no estan pel canvi.

Si no m'equivoco seran les terceres eleccions en què opta a ser cap de Govern. Si no ho aconsegueix, es plantejaria fer un pas al costat?

La meua determinació ara és aconseguir guanyar, hem fet tots un esforç de suma no només amb SDP, sinó també amb altres formacions que estan a l'oposició als comuns que també pateixen la forma de fer de DA, i és amb això en el que estic centrat. Plantejem una opció que té totes les possibilitats obertes de guanyar i si arribés el cas que no fos així, passades les eleccions jo també faria les meves anàlisis i les meves conclusions. Però ara mateix l'única determinació que tinc és que puguem fer el canvi polític al nostre país. La situació actual és insostenible i el país i els ciutadans realment ho necessiten.